

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Alku a medve bőrére.

Pécs, 1898. április 26.

Ugy tesznek a mi intéző köreink, mint a struccmadarak: beledugják a fejüket a homokba, hogy semmit se lássanak, a mi körülöttük történik s így tovább is ringathassák magukat abban a boldog illúzióban, hogy a dolgok rendje a régi kerékvágásban halad s marad minden a régiben. Beterjesztették a kiegyezési javaslatokat, mintha teljesen meglennének róla győződve, hogy azokból tényleg az egyességet létesítő törvények fognak válni és megválasztották a kvótabizottságot, mintha azt a törvényt, a mely a közösügyek alkotmányos tárgyalását szabályozza, semmi veszedelem nem fenyegetné s a kvótarányra nézve, ha a bizottságok meg is tudnának egyezni, mindkét törvényhozásnak egyértelmű hozzájárulása már eleve is kizártnak tekinthető nem lenne.

Mert ugyan hol van az a rövidlátó politikus, a ki reménykedhetnék abban, hogy a kvótabizottságok által esetleg ajánlott mérsékelt emelése a magyar kvótának az osztrák Reichsrath hozzájárulását megnyerhetné? De az a kilátás, hogy a kvóta megállapítása csak a parlamentekben fogna hajótörést szenvedni, még a kedvezőbbek közé tartozik, mert kétségtelen, hogy erre nézve már maguk a kvótabizottságok sem fognak megegyezésre jutni, úgy hogy ezeknek a bizottságoknak mostani egész eljá-

rása nem lesz egyéb, mint harmadszori megismétlése a már két ízben dugába dőlt hiu kísérleteknek.

Hisz dacára annak, hogy a kvótabizottságok most már harmadizben tárgyalják ugyanazt a kérdést, még mindig nem juthattak túl még a kezdet kezdetén sem; még mindig csak a számítási alapok felett veszekednek: az osztrák bizottság a népesség számarányát, a magyar bizottság pedig a teherviselési képességet akarja a kvóta alapjául elfogadtatni, s ez a kettő oly homlokegyenest ellenkező álláspont, hogy azok, a kik ezekre helyezkedtek, találkozni ugyan soha sem fognak.

A magyar kvótabizottság vasárnapi ülésében már újra kezdte a régi nótát: elhatározta, hogy kérdést intéz az osztrák bizottsághoz, vajjon hajlandó-e arra a számítási alapra helyezkedni, a melyen eddig is a kvótarány kiszámítása mindig történt? És vannak naiv politikusok, a kik abban a reményben ringatják magukat, hogy erre a kérdésre igenlő választ fognak adni az osztrákok, mert ezeknek is el kell ismerniök, hogy a mikor teherfelosztásról van szó, akkor jog szerint nem az emberek sokasága, hanem csak ezek teherviselési képessége vehető a számítás alapjául.

No ugyan jól jár az, a ki abban reménykedik, hogy az osztrákokat igazságunk kifejtésével engedékenységre lehet bírni, azokat az osztrákokat, a kik a ki-

egyezési javaslatokat ritka egyértelműséggel s a legádázabb dühöngéssel vetik vissza azért, mert azokban Magyarország jogtalan kifosztása legalább részben megszüntettnék.

De a struccmadár politikusok minderre nincsenek tekintettel, hanem már bevégzett ténynek veszik, hogy az új kiegyezés révén Magyarország kedvezőbb helyzetbe jutott s nagyhangon hirdetik, hogy ennek ellenszolgáltatásaként kvótánkat mérsékeltlen felemelhetjük.

Hát ha az a kiegyezés már mindkét részről törvénybe is lenne iktatva, vajjon következne e ebből, hogy azért az osztrákoknak viszontszolgáltatás jár? Hisz abban a kiegyezésben csak azt kapnók meg, a mihez mindig teljes jogunk volt s a mit eddig jogtalanul vontak el tőlünk; hát hol van az megírva, hogy a jogos tulajdonos, ha tulajdonát vissza kapja, kártalanítani tartozik azt, a ki addig jogtalanul bitorolta?

De hát mi még nem is kaptuk vissza, a mitől jogtalanul megfosztottak s nincsen kétség benne, hogy nem is fogjuk megkapni, mert bizonyos, hogy azok a kiegyezési javaslatok meg fognak bukni; hogyan lehet tehát Magyarország előnyösebb helyzetéről beszélni s ennek fejében a viszontszolgáltatás szükséges voltát hangoztatni?

Nagyon veszedelmes dolognak tartanók tehát, ha a magyar kvótabizottság már előre alkut kötne a medve bőrére s

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Lenn a Balatonban

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A nap már lehunyta szemét és a Balaton környékére csendes este ült. Sötét van. Sűrű felhők kacsingatnak az óriási víztömeg nyugodt, sima színére. A szél elnémult, nincs titkos közlenivalója a tóparton ácsorgó szálak, derekas fák csacska, kíváncsi leveleinek. A tarka tollú kis zenészek pihenőre tértek, csupán az éhes ragadozók szárnycsattogásai tudatják a nyugodni vágyó kised teremtényekkel a közelben ólálkodó veszedelmet.

Nyugodt, méltóságteljes a víz tükre, nem töduinak hullámok, nem locsognak a habok.

A tó tulsó partján az apró földi csillagok egymásután alusznak ki a szerint, a mint korábban, vagy később főtt meg a fölöttük himbálódzó bográcsban az a kedvenc halászlé.

A mint ott a tóparti fűzesben elandalogok, szöve a szép ábrándképeket, mintha távolról közeledő dal ütné meg fületem.

Hallgatom — lelekzetem visszafojtva — és észreveszem, hogy az egy közelgő csolnakos bús áriájú esti danája.

Nemsokára szakadozni kezdenek a sűrű felhők az égen és a hold kíváncsian lesi, hogy

hol köt ki majd az a markos evezős. És a néma éjszakába messze hallik el az érzésteljes nóta végső hanghulláma:

— — Hálóját a szerencse,
Ötet meg a kedvese
Elhagyta, el a — szegényt! — . .

Gyűrük usznak a még imént is olyan nyugodt víz színén mindig nagyobbodó alakban, nemsokára a partot is csapkodják a hullámok. A csolnak meg kikötve himbálódzik már a felkavart tó szélén.

Sietve tüskön, bozótan áthalad most az ifjú halász és a midőn titkolt szerelmüknek néma tanujához ér, megáll, körülnéz, nyugtalanul izeg-mozog minden táj felé.

Tán még most sem alszik az a gonoszlelkű mostohája és azért nem jöhet — szegény! — mormolja magában és ledől a vén fa tövében elterülő zöld fülepedőre.

Egyszerre csak csörren a közeli haraszt, szoknya suhogás árulja el a leány jövetelét.

— Isten hozott Boriska!

— Rég itt vagy már Péter?

— Épen most érkeztem. Ugy-e végezni valód volt még a ház körül?

— Dehogy Péter, mi volna ilyenkor a dolgom! Hanem tudod azt hogy mindenütt az utamban van az a vén boszorkány! Ma is azt dörmögte, meg ne tudja, hogy én veled csak egy szót is váltsak, mert akkor végem lesz, megfojt és beledob a Balatonba.

— Ne félj tőle Boriskám!

Nem okozhat nagy veszedelmet annak a vén satrapának a mérge, majd alább is adja ő még!

— De azt is mondta, hogy eztán majd jobban megnézi mit csinálók, hová megyek, kivel állok szóba! És így többé nem merek kijönni ide hozzád Péter, mert — megvallva az igazat — én félek tőle!

— Félsz tőle és azért nem mersz majd kijönni hozzám, hát én menjek felétek, hiszen tudod, hogy az még nagyobb veszedelmet okozna! Mást gyanítok én Borcsa!

— Mit gondolsz, mire gyanakszol Péter?

— Nincs-e kutya a kertben? Nem-e máshoz huz a te szived és rajtam meg tul akarsz adni?

— De Péter! . . .

— Nem szerettél és nem is tudnál rajtam kívül mást szeretni? Hű lennél-e hozzám minden keserűségemben Boriskám.

— Mig csak élek! . . .

— Esküdjél meg erre.

— De biz' Isten úgy van!

— Most már nyugodt vagyok és az lesz bár milyen sokat kelljen is érte szenvednem és itt az Isten szabad ege alatt teszem meg hitvesi fogadalmamat és ez ünnepélyes pillanatban fogadd érte élő hű kedvesed forró csókját, a mely záloga legyen határtalan

a soha létre nem jövő kiegészésből származható előnyök fejében kvótáknak bármely csekély töredékkel való felemelésébe is belemenne. Mert a magyar részről megajánlott ilyen kvótaemelés ugyan semmi esetre sem fogna eredményezni annak osztrák részről való elfogadását, annál kevésbé a kiegészésben kontemplált előnyeink érvényesülését, de veszedelmes befolyásolhatná a mi hátrányunkra a korona esetleges döntését, a mely nem hagyhatná figyelmen kívül, hogy maguk a magyarok is elfogadták kvótájuk megemelését.

Mert hogy ismét királyi döntésre kerül a sor, a felül nem lehetünk kétségben. A kiegészési javaslatok sorsa a Reichsrathban eldöntöttnek tekinthető, azok ott csufos vereséget fognak szenvedni, ennek pedig a Reichsrath feloszlata lesz a következménye, mivel az eleve ki van zárva, hogy a gazdasági kiegészés meghiusulta esetére alkalmaznák a hatvanhetes törvény rendelkezését s megengednék a két állam gazdasági különválását. Ha a közösség fentartása iránti kiegészés létrejöttét az egyik állam alkotmányos képvisellete meghiusítja, akkor pokolba küldik ezt az alkotmányos képviselést s fentartják a statuskvót abszolút hatalomszóval.

Igen ám, de ha a Reichsrathot felosztatják, akkor Ausztriában nem is lesz alkotmányos testület, a mely a kvótarányra nézve Magyarország törvényhozássával egyezsége léphessen, ezt tehát okvetlenül a korona döntése fogja megállapítani.

Már most a gazdasági kérdésben odaát hatalomszóval, nálunk parlamenti uton a statuskvó lesz fentartva, tehát az új kiegészésből remélt előnyök elesnek; viszont azonban a kvótakérdésben szükségszerűen királyi döntésnek kell bekövetkeznie, amely ránk nézve kedvezőbb semmi esetre sem lehet, mint a hogyan azt a kvótabizottság megajánlotta.

szerelmeknek s én téged, te engemet bátran az egész világ előtt jegyesednek nevezhetsz!

Alig eszméltek fel a szerelem kéjes mámorából a jegyesek, midőn a közeli bozót megmozdult, suttogva rázta meg bozontos, sötét üstökét, mintha vissza akarná tartani a mellette elsurranó lélek-kufár banyát.

Mindketten összerezzenek, szívük hevesen lüktetett, egy helyre veték tekintetüket.

E percben megújult a paradicsomi jelenet.

Mikor az ártatlan első emberpár édesdeden — nem ismerve még a rosszat — ott az édenkert szövevényes, árnyatadó lombjai közt egyetértésben tölté gondtalan életét; szíszegés közt adta tudtukra nekik egy harmadik élőlény, hogy nem egyedül vannak ám a szép kertben, mert itt van ő is — a kigyó — ki okosabb náluknál és szép csábító szavaival rávette őket, hogy a tiltott gyümölcsöt megízleljék.

Itt is, a szerető jegyeseknek pásztor-órájában, ehhez az idillhez nem hiányozott már csak a kigyó, az ördög, mely már közelgett is a vén mostoha — egy valódi sátn — képében.

De az édenkertbeli kigyó mégis különbözött e mostohától annyiban, amennyiben a paradicsomban Isten haragja, átka hullott az ördög bűnös fejére; itt a Balaton partján — pedig maga a sátn szórta átkainak tüzes sziporkáit a jó lelkű jegyesekre.

Vigyázzanak tehát jó uraink ott a kvótabizottságban s ne igérjenek az erdőben még futkározó medve bőréért semmit; számításaikban ne vegyék figyelembe az esetleg megkötendő gazdasági kiegészésből származó előnyöket, a melyek minket jogszerűleg ugyanis megilletnek, tehát viszontszolgáltatásra ellenünk jogos igényt különben sem szülhetnének: mert különben megeshetik, hogy nagy lefőzetéssel kerülünk ki ebből az alkuból, még ha az megegyezésre nem is vezetne.

Hirek.

Pécs, 1898. április 26.

Szigetvári levél.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Már régen akartam írni a mi kedves városunkról, mert tudja azt mindenki, hogy Szigetvár híres, nevezetes város ám Somogyországban.

Büszkék is vagyunk mi erre, vigyázunk is, hogy nagy őseinkhez méltók legyünk, természetesen nem a hadviselésben és a kardforgatásban, hanem a mostani modern kornak megfelelő divatjárványokban.

Üzzük mi itt Szigetváron a sportnak minden elképzelhető ágát, még pedig erős kitartással, mely buzgalommal, úgy, hogy minden egyes egyeslet már elérte hivatásának magaslatát és tetőpontját. A többek közt megemlítem a „Vízgyűlölők“ egyesületét és a „Jachtklubbot.“ Azért szölok csak ezekről, mert e két sportegylet a legrégibb a mi ősi városunkban.

Nem is gondolja, szerkesztő ur, milyen nemes emberek a vízgyűlölők. Ezek egy kis társaságot képeznek, esténként összejönnek és itt fejtik ki működésüket, mely abból áll, hogy csak tiszta bort szabad inni, viznek az asztalra nem szabad jönni; öt krajcár büntetést fizet az, ki csak a vizről említést is tesz. A nagymester páholya fölött ott tündököl szőlővenyigéktől körülvéve a társaság mottója: »Csak a tiszta bor nemesít.«

A »Jachtklubb« tagjai legnagyobb részét a zenészek, de nem a műkedvelő, hanem a hivatásos és vele foglalkozó zenészek képezik. Működési terük az ujonnan szabályozott Almás vize, hol minden csütörtökön saját gyártmányu

Szegény Boriska sirva-riva futott mostohájához, nyakába borulva kérte bocsánatát; de nem volt irgalom, kegyelem abban az összezsugorodott — benső érzelmektől mentes — vén kebelben. Bocsánat helyett üttegekkel lett elhalmozva. Maga előtt hajtva a leányt — mint rabszolgát — kísérté kunyhójába, Péter pedig szomorú csendességben követte őket — távolról.

Sokszor kelt fel a nap Badacson táján, sokszor hallatszott estenden a halász érzésteli nótája kísérv az evező pacsolásaitól; de Boriskának nem volt szabad a hangokat hallani, sem a halászt meglátni.

És a tulsó partról egyre hangzott s a füzes tompán verte vissza, a bánatos panaszhangokat:

— — »Hiába vár a halász,
Bus szívvel tovább halász
Tengernyi bánat között! . . .

Nagy idő mult el a Balaton parti történet óta. A halász panaszos hangjait nem kíséri már a szolgálatkész viszhang és a tó vize lassú csendességgel susogva regél a part száraz bozótjának.

Mit suttogtok ti hánykolódó szöke vízfodrok? talán nektek is vannak rejtteni való, titkos dolgaitok? . . .

Igen! — — igen! — — hallik a csobogás.

jachtjaikon versenyeket rendeznek. E mellett azonban igen nagy előszeretettel üzik az összefoglalások egyik nemét, a halászatot és rákászni is szoktak. A rákászással foglalkozó kört Tüdő Zsiga diszelnök alkotta.

De el is felejttem már, miről is akartam tulajdonképpen írni. Ez a biciklizés. Vannak ugyan városunkban kerekező uriemberek, de ezek, tudja Isten, miért, miért sem, klubbot nem alkotnak. Szép sport a kerekezés, jó testedző, hát akad is pártfogója; terjed nálunk is.

A napokban két atyafi közös elhatározás folytán megállapodott, hogy ők is sportemberek lesznek, gépet hoznak, tanulnak és terjeszteni fogják e modern sportot a város falai közt. De ők ezzel nem elégsznek meg, klubbot is fognak alakítani. Az elhangzott szavakat tett követé és a biciklisek Mekkájából, Pécsről, hozattak is ki egy gépet. Megkezdték a tanulást a városi nagy legelőn, nehezen ment, az igaz, de hát vigasztalódtak, mert hát a közmondás is azt tartja, hogy: minden kezdet nehéz. De biz csak nem akart menni a kerekezés, akárhogy erőlködtek; folyt róluk a verejték, mintha csak leöntötték volna vízzel őket. Elhatározták tehát, hogy egy pécsi sportférfit, ki a gépet is szállította és az egyik uriember kollegája, meghívják és tőle fogják e szép sportot elsajátítani. Már előre örült a majsztram, hogy milyen áldásos, milyen hasznos is lesz ez a kerekezés. De nem így gondolkodnak ám hozzátartozói. Ők egész más húrokat pengetnek, ők nem tartják a mesterhez méltónak ezt a sportot; hiába hivatkozik ő, hogy a vásárra is ezen megy, mennyit megtakarít, no meg a szőlőbe is ezen lovagol; de hogy vissza hogyan jön, azt ellejtette előadni.

Ezen érvelés azonban nem használt, nem vált be, hanem egy nagy csete-paté lett az eredmény. Hát mi lesz majd akkor, ha a majszter már kerekezik is?! A pécsi sportlény jelezte jövetelét, fényes fogadtatásban részesült és üdvözölték őt, mint e sport felkent bajnokát.

Másnap reggel öt órakor már kezdetét vette a tanítás és bizony haladtak mindegyre, a potyogás gyérből lett és már-már megközelítik az egy kilométeres távot csekély 15 perc alatt. Az eredménytel meglegedve, vilásreggelire tértek be, hol mindjárt alapját vetették az első klubbnak, megválasztották maguk magukat kölcsönösen. Egyik lett az elnök, másik az alelnök. Most aztán még csak tagok kellenek és kész a klub.

A haragos, sötét éjszakában egy nő siet a mélyen fekvő, néma tó felé. Visszanézni sincs ideje, odavonzza, oda hívja, rég ott várja valami.

Meg-megzörren a parti nádas, fölriadva röppen ki belőle az álmos madár. Oly epedően zúg ott alatt a ringó, hömpölygő csendes ár, mintha minden morájában azt mondaná: Isten hozzád! . . . Isten veled! . . .

Látja már az örvényt is, a mint integet feléje, a mint kiterjeszti ölelésre karjait. Nincs erő az ellenállásra, visszatérni már innen többé nem lehet.

— Messze hallik a nagy éjszakában a szunnyadó, csendes partokon a mint nagyot loccsan a hab és a hullámsir magába rejtí őt, örök álomba ringatva dudolja fölőtte végső dal gyanánt:

. . . »Meguntam az életemet!« . . .

Mindig nagyobb lesz a gyűrű, míg végre elmosódik minden habfodor és a vízcseppek tovább susogják a part hervadó, majd nyíló növényzeteinek Boriska gyászos végzetét.

Péttert pedig hiába keresi, kutatja a vidék szeme, ki tudja, merre jár? Nem látta senki sem.

Csak a hallgatag víztömb apró cseppecskéi tracscsolnak, pletykáznak egymás közt szüntelen:

. . . »Lenn a Balatonban!« . . .

Zsigmond Konrad.

Mondja tehát valaki, hogy Szigetvár nem pártolja a sportot, nincsenek itt áldozatkész, zseniális férfiak. Merje valaki kétségbe vonni, hogy nem lesz életképes ez az egyesület, midőn már az elnök és alelnök működik. Sok szerencsét! — Adj Isten!

Merkur.

Napirend 1898. április 27-én.

Naptár: szerda, április 27. — Róm. kath.: Zita. — Prot.: Zita. — Görög-kel.: (ápril 15.) Anasztáz. — Zsidó: Ijár 5. — Nap kél 4 óra 35 perckor; nyugszik 6 óra 48 perckor. — Hold kél 8 óra 53 perckor reggel; nyugszik éjjel után 12 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 13 Celsius fok meleg, légnyomás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hőemelkedés, száraz idő várható.

Rendkívüli városi közgyűlés d. e. 11 órakor.

— **(Személyi hír.)** Dr. Fejérváry Imre báró főispán ma reggel a gyorsvonattal Budapestre utazott, honnan csak huszonnyolcadikán fog visszatérni Pécsre.

— **(A pécsi járásbeli ujoncok.)** Tegnap fejezték be a sorozást a pécsi járásban a hadkötelesek megvizsgálásával, melynek két első napi eredményét már vasárnapi számunkban közöltük. Tegnap még gyengébb volt az eredmény, úgy, hogy 192 megvizsgált közül csak 38 vált be katonának s így a végeredmény az, hogy 591 jelentkező közül 112 alkalmas katonai szolgálatra. Ez mindössze 17%, a mi szinte ijesztő tanujele annak, hogy napról-napra nagyobb arányokat ölt a testi gyengeség és mindenféle szervi hiba elterjedése a még egészen fiatal nemzedékben is.

— **(A szegzárdi kerületi betegsegélyező pénztár.)** Mehrwerth Ferenc elnökle alatt most tartotta évi közgyűlését. Várkonyi Sándor titkár jelentése szerint a pénztári tagok létszáma 2760, szaporulat 199, a tagok között 92 az önként belépett. Bevéttel 28916 frt 20 kr., kiadás 28350 frt 94 kr., a vagyonmérleg 5095 frt 65 kr., vagyonegyenleget nem tüntet fel. Táppénzes betegek száma 614, gyermekágyi segélyben részesített tagok száma 3, táppénz nélküli betegedési esetek száma 2392. A tápdíjas napok száma 7545, a kórházi napoké 1548, a gyermekágyi napoké pedig 84. Meghalt 9 tag.

— **(A jegyzői vizsgák eredménye.)** A jegyzői vizsgák szóbelije ma volt a megyeházán, mely alkalommal a vizsgáló bizottságban Trixler Károly alispán helyett Kossits Kamill főjegyző elnökölt, Dragonescu Dóme pénzügyigazgató helyett Ternovszky Alajos helyettes pénzügyigazgató jelent meg és még Sebestyén Balázs csúzai körjegyző volt tagja a vizsgáló-bizottságnak. A vizsgázók közül Bene Kálmán bikali, Szöllősy Jenő szalántai és Teleki Dezső villányi segédjegyzők egyhangulag képesítettnek ítéltettek és a jegyzői diploma nekik kiadatott.

— **(Az igazságügyminiszter)** a dárdai járásbírósnál alkalmazott hivatalnokok közül Molnár Jákó, betétszerkesztő albirót és Krasznay Géza, telekkönyvvezetőt a IX. fizetési rangosztály 1. fokozatába helyezte, továbbá Csoknyai Dánielt, Gáll Sándort, Kardos Hermant, úgy Hoffer Ferenc, jbirósági irnokot 100—100 frt évi fizetésemelésben részesítette.

— **(Magyar ló a külföldön.)** Tudvalevő dolog, hogy jobbaházi Döry József a millennium alkalmával rendezett orsz. állatkiállításon mint tenyésztő, ki lett tüntetve. Még

onnan datálódik az a vétel, melyet az orosz cár egyik megbízottja Dörynél tett. Nyolc pompás sárga lovat vásárolt nála 16 ezer forintért. Ezen lovak átvétele végett járt a napokban egy udvari tiszt Dombóvárra és a lovakat el is szállította Szent-Pétervárra.

— **(Harapós kutya.)** Egy Beck nevű hordár kutya a szigeti külvároson megharapta Szekvecsák Erzsikét. A harapós kutyát kivitték a gyepmesteri telepre megfigyelés végett.

— **(Kettős esti csillag.)** Az idei tavasz kezdete óta a Merkur és a Venus ékesítik az ég északi részét, de csak naplemente után rövid ideig. De napról-napra későbbre marad az égről való eltűnésük s mindkét bolygó egyre közelebb jön a földhöz, erősödve ragyogásban. Tegnapelőtt mindkettőnek megvolt a konjunkciója. Ferde irányban ragyogtak egymás fölött, három foknyi szélességben. Fényük szelid, biborszínű és szétfolyó. Átmérőjük körülbelül egyforma. A Merkur átmérője 9.4, a Vénuszé pedig 10.2 ívmásodpercnnyi. A Vénusz e hónap 18-án 2437.8, a Merkur 104 millió kilométernyire volt a földtől. Tegnap a Merkur a föld és nap közé jutott, a Vénusz pedig egész nyáron át esti csillaga lesz az égnél.

— **(Az ügyvédi kamarából.)** A pécsi ügyvédi kamara közhirre teszi, hogy Seregély Ferenc ügyvédet Pécs székhelyével és Merényi Árpádot Duna-Földvár székhelyével ügyvédi lajstromába folytatólag felvette; Haffner István gyönki ügyvédet pedig elhalálása folytán a lajstromból törölte s iródája részére gondnokul Dobó János gyönki ügyvédet rendelte ki.

— **(Baleset.)** Egy vasuti műhelymunkás járt most szerencsétlenül. Lehóc István, kazánkovács, az illető, a ki a vasuti gépműhelyben dolgozik. Ott érte a baleset, a mely akkép történt, hogy az emelőgép egyik karja ráesett Lehóc fejére és azt súlyosan megsebesítette. A rendőrség megindította a vizsgálatot hogy terhel-e valakit felelősség vagy gondatlanság a baleset miatt?

— **(A krajcár tragédiája.)** A krajcár napjai meg vannak számlálva. Megkondította élete fölött a halálharangot a pénzügyminiszter, aki kimondta, hogy június 30-ik napján kivonandó a forgalomból. Így a krajcár is a régiségek közé kerül és ezután a filér járja. Az említett miniszteri rendeletről a következő hirdetmény értesít: A m. kir. pénzügyminiszter 40,918. számú rendelete folytán közhirre tetetik, hogy az ausztriai értékű egy kros és fél kros réz váltópénz a magánforgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állampénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1898. évi december hó 31-ig fogadtatnak el s hogy 1899. évi december hó 31-ike után azok sem névértékükben, sem anyagi értékük megtérítése mellett többé sem kifizetéseken el nem fogadtatnak, sem be nem váltatnak.

— **(Verekedések.)** A Lövészkertben vasárnap kétrendbeli verekedés is volt. Az egyik délután esett meg s itt egy egész sereg bányász volt a hős; a másik pedig este történt s ennél is a bányászok vitték a főszerepet. Vér is folyt, mire a rendőrség meg birta akadályozni a verekedés elmérgesedését; a

verekedők egy része a dutyiba került, a másik része pedig megugrott.

— **(Uj csendőrörs.)** A szociális mozgalmak által megzavart rend helyreállítása és a közbiztonság szilárdabbá tétele céljából a belügyminiszter elrendelte, hogy Tolnamegyében Kölesden egy öt főből álló csendőrörs álltassék.

— **(Becsüljétek meg a népet!)** Ezt mondja egyik leiratában Magyarország belügyminisztere a szolgabíráknak, hivatalnokoknak, jegyzőknek és mindazoknak, akik sürübben érintkeznek a munkásokkal és a föld népével. Okos, helyes szózat ez és ha megértik azok az urak, akiket illet, akkor többet fog ez használni a mostani veszedelemben, mint a csendőrszurony azonnali alkalmazása, a kényszerfénképezés és más ilyen erőszakos eszközök. Becsüljétek meg a népet! — ez a világos értelme annak a leiratnak, amelyben Magyarország belügyminisztere megparancsolta a közigazgatási hivatalnokoknak, hogy embersegesen bánjanak a néppel; hallgassák meg panaszaikat és igyekezzenek azokon segíteni; tartsák fenn az érintkezést a néppel nemcsak a hivatalban, de azonkívül is és lehetőleg világosítsák fel szép, barátságos szóval azokat, a kiket már elszédítettek a népbolondítók. A miniszter ez újabb rendelete bizonyára sokat lendít a szegény nép dolgán.

— **(Rabló kóborcigányok.)** A faddi csendőrség Hencse és Földes puszták között erélyes üldözés után egy rabló-cigány karavánt fogott el. A veszedelmes rablótól 10 drb lovat, 3 kocsit, alsó- és felső ruhaneműt, dunnát, vánkost, vásznat és sok más tárgyat koboztak el a csendőrök, melyekhez a cigányok rablás útján jutottak. A cigánykaravánt átadták a szolgabírósnak.

— **(Érdekes párbeszéd.)** Két uri ember beszélget egymással. Panaszkodik az egyik, hogy a cselédje felmondott, mert nem akar az új lakásba, — a melyet az új takarékpénztári palota harmadik emeletén vett ki az illető, — vele menni, mert ott nagyon sok lépcsőn kellene a fát felhordani.

De hát lesz ottan felhuzó gép is; veti ellen a másik.

Igen ám! ha készen lenne már az a high life . . .

— **(A báltaszék — mohács — baranyavári vasut)** tervezési munkái már igen előhaladt stádiumban vannak, úgy, hogy a tervezet már rövid időn belül a keresk. miniszterium elé terjeszthető lesz. Ezen vonal egy részét képezi a magy. ált. hitelbank által építendő budapesti—boszniai fővonalnak. A műszaki munkálatok végrehajtásával a hitelbank Hirschler és Baracs budapesti mérnököt bízta meg, kik a külső munkákat már el is végezvén, a bejárás már jövő hóban kérelmezhető lesz.

— **(Öngyilkosság.)** Cárt Miklós, 60 éves csikós-töltősi lakos, ki valamikor jómódu parasztgazda volt, de könnyelmű életmódja folytán egész vagyonát elpredálta, f. hó 24-én éjjel életuntagságból föbe lőtte magát és rögtön meghalt.

— **(Lovagias affér Darázson.)** A lovagias afférek kezdenek már faluhelyeken is lábrakapni. Erre mutat az a körülmény, hogy most Darázson történt egy ilyen eset, melynél a nádpálca szerzett elégtételt a megsértett hiuságnak. Stein József, ottani lakos,

vitte a lovagias afférben a passzív szerepet, *Sülle Elek*, vörösmarhi lakos, pedig volt az aktív szereplő. Utóbbi ugyanis haragot táplált Stein ellen, a ki nem igen respektálta őt s nem szokott előle kitérni. Ez aztán annyira felbosszantotta Süllét, hogy most, mikor találkozott ellenfelével, a kezében levő nádpálcával végigverte, hogy mért nem tér ki előle az utról. A nádpálcával elintézett lovagias afférnek a dárdai járásbírósnál fog lejátszódni a fináléja, a hol Stein József feljelentette inzultáló-ját becsületsértés miatt.

— **(A dárdai kaszinó)** által saját helyiségében a minap rendezett táncal egybekötött társasvacsorán — dacára a zivatarnak — szép számmal jelentek meg a vendégek és vigan folyt a multság hajnalhasadásig.

— **(Elfogott szocialista agitátor.)** *Schorr Jakab*, túr-terebesi illetőségű, 20 éves építőmunkás a napokban Dombóvárra érkezett és eleinte csak csöndben kezdte izgató munkáját, apró piros cédulákat osztogatva, melyeken azt hirdette, hogy nem lesz addig nyugalom Magyarországon, míg az általános szavazati jog nem lesz behozva. Majd beszédek tartott a kocsmákban. A csendőrség neszt vette és a Raisz-féle korcsmában le tartóztatta. Több izgató, a szociális tanokat hirdető röpiratot találtak nála. Egyelőre a szolgabírói börtönben hűsöl.

— **(Változás a mohácsi ref. egyházközségnél.)** Halom Vince, a mohácsi ref. egyházközség helyettes lelkésze, ma hagyta el Mohácsot, hogy elfoglalja a nagyszokolyi ref. egyházközségben a rendes lelkészi állást, a hol annak idején megválasztották. Halom Vince úgy hiveinél, mint a mohácsi társadalomban népszerű alak volt, amiért is általában sajnálják távozását. Helyébe Benedek Ede, nagyszokolyi helyettes lelkész megy Mohácsra adminisztrátornak.

— **(Megvert cigány.)** *Horváth János* és *Kiss Ferenc*, kakasdpusztai lakosok, összekülönböztek egy korcsmában *Petrovics József*, kőborcigánnyal és botokkal igyekeztek ellenében elégtételt venni. Ez sikerült is nekik, mert a cigányt oly alaposan elverték, hogy az most vagy három hétig nyomhatja az ágyat. A verekedő emberek ellen a szentlőrinci járásbíróság megindította a vizsgálatot.

— **(Tűzek.)** Liptódon az ottani görögkeleti szerb hitközség kárára leégett egy pajta. A kár — mivel a pajtában sok gazdasági eszköz is odaégett — 370 forintot tesz ki, a mely azonban részben megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. — Bissén is tűz volt a napokban. *Raab Józsefné Kiss Juliánna* háza gyuladt ki s a tűz innen *Horváth Ferencné* házára is áterjedvén, annak tetőzetét is elpusztította. A kár összesen 400 forintot tesz ki, de mindakét leégett ház szintén biztosítva volt.

— **(Fegyvergyakorlatok.)** A tartalékosok és póttartalékosok fegyvergyakorlatára az 1898.-ik évben az 1889, 1891, 1893 és 1895-ik évi sorozási évfolyam tartalékosai vannak kötelezve, az 1889, 1891, 1893 és 1895-ik sorozási évfolyam póttartalékosai, az egyéves önkéntesek, kik a hadgyakorlatokban még nem vettek részt és a kiknek hét évnél rövidebb tartalékszolgálati kötelezettségük van, végül azok a tartalékosok és póttartalékosok, kiknek az 1897-ik évi fegyvergyakorlatot kell pótolniuk. A fegyvergyakorlatok április 25-től augusztus 31-ig fognak tartani. A 4-ik gyalogezred részére a tartalékosok április 25-én, illetőleg május hó 19-én lesznek fegyver

gyakorlatra behíva. A 84-ik gyalogezredhez és a 10-ik és 21-ik vadászszázalóhoz a tartalékosokat április 25-én és augusztus 16 és 26-án, a póttartalékosokat pedig április 25-ikén fogják behívni. Ezenkívül a tényállomány pótlása végett a gyalog- és vadászcsoportból nagyobb számú póttartalékost hívnak be május 2-án, 31-én, június 28-án, július 18-án és augusztus 16-án 28 napos hadgyakorlatra.

— **(Betörés.)** *Vizner János*, mekényesi lakos magtárát a napokban betörők látogatták meg. Elvittek a felfeszített magtárból vagy 12 forint értékű rozsot és buzát s annyira sikerült nekik a betörés, hogy még ma sem tudják, hogy kik voltak. Az esetet bejelentették a sásdi járásbírósnak s most keresik az ismeretlen betörőket.

— **(Szájon szúrta.)** *Nagy József*, cserdi lakos, összeszólalkozott az ottani korcsmában *Adler Pállal*. Az összeszólalkozás véres kimenetelű lett, mert Nagy József, dühében elvakulva, kést rántott ellenfelére és azt a száján megszurta, kettévágván egész felső és alsó ajkát. A megszurtt embert ápolás alá vették; a tettest pedig feljelentették a szentlőrinci járásbírósnak.

— **(Készülő majális.)** A mi közönségünk bizonyára kedvesen fogadja a hirt, a mit alább elmondandunk. Hiszen majálisról van szó, még pedig annak a körnek a majálisáról, melynek multságai mindig a legsikerültebbek és a legnépesebbek szoktak lenni. Ez a kör a pécsi Polgári Daloskör, melynek választmánya már most megindítja a mozgalmat, hogy az idén is rendezzen majális. A majális Ünnapján, június hó 9-én lesz a Scholtz-féle új sörgyárban. E tárgyban ma este értekezletet tartanak a Polgári Daloskör tagjai, hogy a multság rendezésének részleteit megbeszéljék.

— **(Az országok gazdagsága.)** Az Egyesült-Államok pénzverdésének igazgatósága által kibocsátott statisztikából megtudjuk, hogy tekintetbe véve az arany „stock”-ot, a világ leggazdagabb állama 7 milliárd és 200 millió aranyfrankkal. Franciaországot mindjárt Németország követi 3 milliárd és 125 millióval, azután következnek az Egyesült-Államok 3 milliárd és 90 millióval, Angolország 2 milliárd és 40 millióval és csak azután Ausztria-Magyarország és Olaszország. Ebből aztán azt lehet kiszámítani, hogy az ezüst pénzt is beleszámítva, a világ leggazdagabb nemzete a francia. Minden franciának átlag 180, amerikaiának 117, angolnak 113, németnek 85 és oroszoknak 42 frankja van, mely összeg aztán fokról-fokra apad. Ezek szerint első helyen Franciaország áll, a legtöbb milliárdos azonban mégis Angolországban és az Egyesült-Államokban van.

— **(Szerelmi házasság.)** Lapunkban annak idején részletesen megírtuk annak az árpádi fiatal szerelmespárnak a történetét, a kik annyira szerették egymást, hogy együtt elszöktek a szülői háztól és csak akkor tértek haza, mikor a szülők beleegyeztek a házasságukba. És a derék szülők meg is tartották ígéretüket. A vőlegény, *Hoffer János* és a menyasszony, *Sziblinger Erzsébet*, vasárnap voltak a kozári állami anyakönyvvezető előtt és ott házasságra léptek. Ma pedig a szentferenciek plébániáján — mivel Árpád község ide tartozik — a Xavér-templomban megáldatták az oltár előtt is házasságukat. A lakodalmasnép korán reggel, harsogó réztrombiták zenéje mellett, jött be Árpádról Pécsre és a siklósi-utcán a Schmidt-féle vendégfogadóban szállt meg. Féltnékor aztán megindult a lako-

dalmas menet a templomba. Elöl az árpádi trombitás banda; nyomukban a menyasszony, két nyoszolóáay és a vőlegény, két vőtelý között. Utánuk pedig a festői öltözetű, bokré-táskalapú násznép, nők és férfiak vegyest, körülvéve az örömszülőket. A lakodalmas menetet a siklósi utcán, a piacon, a ferenciek-utcáján, s a merre csak elvonult, igen sokan nézték, valamint akkor is, mikor a templomból visszatérve a fogadóba mentek, a hol kocsikra ülven, harsogó trombitazene mellett kocsikáz-tak haza Árpádra, a hol gazdag menyegzői lakoma tejezi be majd ma este ezt az igazi szerelmi házasságot.

— **(A tőke-kamatadó)** kivetési lajstromok — mint a városi számvévőség hírül adja — már elkészültek és 8 napon át, egészen május hó 1-ig, közszemlére vannak kitéve a városi pénztári hivatalban. A kivetési lajstromok ellen az érdekeltek május hó 16-ig adhatnak be felebbezést; azok pedig, kik ily adóval először vannak megrovva, az adónak könyvecskéjükbe történt bejegyzése után 15 nap alatt felebbezhetnek az esetleg sérelmes kirovás ellen.

— **(Mukásegysületek felfüggesztése.)** Percel Dezső belügyminiszter még mindig nem elégette meg a munkások üldözését és nincs nap, hogy a törvényhatóságok újabb rendeletét ne kapnánk a szocialistákra vonatkozólag. Így legújabbban a belügyminiszter fölhatalmazta a törvényhatóságokat, sőt azok köteletségévé is tette, hogy saját hatáskörükben haladéék nélkül azonnal függeszszék fel ideiglenesen az olyan munkás-egyletnek a működését, amelynél az alapszabályokban kijelölt céloktól eltérő, az állam vagy az egyesületi tagok vagyoni érdekeit veszélyeztető eljárás észleltetnék.

— **(A kik nem szeretnek katonáskodni.)** A kőborcigányok, a kik rendszerint lopásból és rablásból élnek, úgy irtóznak a katonáskodástól, mint ördög a tömjénfűsttől. Fáraó barna fajzatai többnyire ki is kerülnek a katonáskodást s csak keveset sikerül közülök a császár ruhájába bujdatni. Ilyen négy katonaszökevényt fogtak el a csendőrök *Zurkó Mihály*, *Mihálics Ferkó*, *Mátyás* és *Szuruli Mihály* kőborcigányok személyében.

— **(Inzultált tanító.)** Erős József mohácsi r. k. tanító a vásáron körülnézvén, egyszerre elébe állt Zombori Mátyás, Freund Samu kereskedő háziszolgája és szó nélkül kétszer hatalmasan arcul ütötte. Kitünt aztán, hogy Zombori tulajdonképen nem Erős Józsefet akarta bántalmazni, hanem azt az egyént, a ki előző este az ő fiát a korcsmában megverte és tévedésből látta a tanítóban fia bántalmazóját. De miután Zombori cselekménye ezen, a személyben fennforgó tévedés dacára is büntetésre méltó, Erős bűnügyi feljelentést tett bántalmazója ellen.

— **(Rejtélyes gyilkosság.)** Atala, somogy megyei kis falu lakosságát egy rejtélyes gyilkosság tartja izgatottságban. *Csörge Ferenc* takácsmester f. hó 23-án éjjel kopogtatást hallott ajtaján; rosszat nem sejtve, felkelt nyughelyéről és bátran nyitotta fel háza ajtát, de — vesztére, mert abban a pillanatban revolverlövés dördült feléje. A golyó a szerencsétlen ember hasába furódott. Eszméletlenül rogyott össze és néhány óra múlva kiadta a lelkét. A vizsgálat eddig megállapította, hogy rablás nem történt a házban, így a gyilkosság csak boszu műve lehetett. A nép között különben egy igen érdekes verzió kering, mely

szerint valami bonyolult szerelmi dráma egyik áldozata lőn Csörge. Csörge ugyanis, ki már koros ember volt, egy gyönyörű fiatal menyecskét birt feleségül. Mi sem természetesebb, mint hogy a menyecske szeretőt tartott magának. Csakhogy a szerető sem volt már független ember, mert nő volt. És a sors szeszélyének különös játéka úgy hozta magával, hogy neki meg öreg felesége volt. E két fiatal szív a legédesebb szerelmi suttogások közt igen sötét terveket szövögetett. Egy céljuk volt csupán, valamikép elpusztítani az utcákban levő öregeket. Az asszonynak mérget szántak, Csörgét pedig ily módon vélték láb alól eltenni. A vizsgálat lesz hivatva e rejtélyes bűnre világosságot hozni. A gyanu különben az atalai vasuti pályára irányul, ki ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Nincs türesedés).** A magyar államvasutaknál annyian pályáznak irodatiszti állásokért, hogy a m. á. v. igazgatósága nem tudja hova tegye a sok kérvényt. Ennélfogva Ludvig Gyula elnökgazgató rendeletet adott ki a melyben figyelmezteti az alkalmazottakat, hogy irodatisztá váló kinevezésért ne folyamodjanak, mert a jövőben ilyen állás elnyerését célzó folyamodványok érdemleges tárgyalás nélkül egyszerűen irattárba fognak tétetni.

— **(Kerülő uton).** Az utóbbi időben sörün előfordult, hogy a m. á. v. alkalmazottai a rendes szolgálati ut mellőzésével nem az igazgatósághoz, hanem egyenesen a kereskedelmi miniszterhez fordulnak személyes

ügyeikben. Ennélfogva Ludvig Gyula elnökgazgató szigorú rendeletet adott ki, mely szerint utasítja az összes alkalmazottakat, hogy a miniszterhez a rendes szolgálati ut megkezdésével közvetlenül előléptetésért, kineveztetésért, vagy általában egyéb személyes ügyeikben többé ne folyamodjanak, mert a szabályszerű ut elkerülésével érkező kérvényeket nem veszik figyelembe és az ezen utasítás ellen vétőket meg is büntetik.

— **(A honvédszenekarok kiegészítése.)** A honvédszenekarok felállítása sok nehézségbe ütközik, mert kevés a honvédek között a zenész. Ezért a honvédelmi miniszter megengedte, hogy a közös hadsereg kötelékébe tartozó zenészek, ha már sorhadkötelességüknek eleget tettek, saját kérelmükre a honvédséghez beoszthatók legyenek, sőt a közös hadsereg kötelékébe tartozó osztrák állampolgárok is áthelyezhetők a magyar honvédség zenekarihoz, anélkül, hogy a magyar állampolgárságot megszerezni tartoznának. A kölcsönkért zenészek a közös hadseregben vezetnek tovább is létszámon és a cs. és kir. katonai törvénykezés hatáskörébe tartoznak.

— **(A férj az ajtó előtt.)** Egy derék lábbeli készítővel esett meg ez a história. Betévedt egy korcsmába s ott az italtól jól elkészült. Mámoros fejjel bandukolt haza és szűk volt neki az utca is. Mikor úgy tíz óra tájban hazaért a háza kapujához, hiába zörgetett azon vagy egy jó negyedóraig. Végre is nagy haragjában neki állott az egyetlen utcára néző ablaknak és bot híján az öklével beverte. Belül a szobából erre éktelen sikoltással verte föl a házat a felesége, hogy: »Rablók, gyilkosok!« Amint hősünk befelé

kezdett mászni az ablakon, hát elébe állott egy fiatal ember, aki mellett félve huzódott meg a fiatal asszony és már a férjet le akarta ütni, mikor az megszólal:

— Hé asszony, hogy kerül ez a fiatal ember ide?

— Halgass öreg, hiszen oly lármát csaptam, hogy csak be kellett valakinek jönnie a védelmemre!

Bérma-ajándékok. Lassanként elkövetkezik a bérma-ideje és ezzel a kedves gond, hogy a bérma-szülők mily ajándékokkal örvendeztessék meg serdülő fiaikat és leányaikat, kimutatva irántok szeretetöket és áldozatra kész hajlandóságukat. Ilyen célra legalkalmasabb valami arany, vagy ezüst, értékesebb ékszer, csecsebecse, vagy használati tárgy, melyeknek valóban dús és izléses választéka található Schönwald Imre pécsi ékszerész üzletében, melynek fejedelmi gazdagsága egyenesen meglepő és a vidéken szinte páratlanul áll. Minden rangu, nemű és koru ember megtalálhatja e fényes üzletben a neki való tárgyakat, különösen a több százféle amuletteket és ereklyeszerű tárgyakat. Különösen érdekesek az órák. A legfinomabb férfi és női ezüst-órák 6 frt 50 krtól kezdve és arany-órák 16 frttól kezdve kaphatók itt, úgy minden más tárgyak a legolcsóbb áron.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

hozta — világot vetettek e szavakra. Igen, gondolta, Ivánovits Pierre szabadságával, talán életével fizet az ő könnyelműségeért, mely annyira meggondolatlan volt, hogy még atyjára is a becstelenség benyomását tette. De nemcsak reá volt a dolog olyan benyomással, Pierren is a legnagyobbfokú meglepődés látszott, amikor a boudoirba lépett. Igen, Vorovits Mihály leányával valami szörnyű dolog kellett hogy történjék, miután atyja, hogy megmentse, nem habozott egy másikkal becsületét, életét feláldozni.

Hogy engedelmeskedjék atyja utolsó szavainak, Nadia minden kérdésre azt válaszolta:

— Nem tudok semmit. A bálteremben voltam s így nem tudhatok — semmit!

E szavak szétépték szívet s forró könyveket kergettek szemében. De hogy lehetett volna szófogatlan haldokló atyja határozott parancsa ellen?

A hercegnő megkísérlette, megtudni valamit.

— Tudtam, hogy szeret téged, tudtam, hogy szeretted őt. Sohasem mondott néked valamit? Nem tudtál meg tőle soha valamit?

— Nem! szakítá gyorsan félbe Nadia. — Oh! nem!

Végre, csaknem az utolsó percben, mikor a leány már csaknem magán kívül volt és a hercegnő megigértte, megesküdött, hogy nem árulja el a titkot senkinek, hanem tanácsot fog neki adni, megvallotta Nadia az igazat: Komanoff Pierre nem lehet a gyilkos, mert abban az időben, mikor a gyilkosság történt, nála, Manfrani Katalin boudoirjában volt. Nem tudja, mily boszorkányság útján jöhetett rá atyja, hogy ők oly sok ideig egyedül voltak,

érintkezett vele. A kik jelen voltak, mikor önt Mentana hercegnő bemutatta, bizonyítják, hogy nem ismerték egymást, azaz, hogy ő nem ismert rá önműre. Érinkezéseik alatt az a néhány perc bebizonyította, hogy ön és a gróf között semmi titokzatos dolog nem létezett.

— Az okok atyámra vonatkoznak.

— Az ön atyja és Vorovits Mihály barátok voltak, nagyon jó barátok. Együtt szolgáltak, bajtársak voltak. A pör alatt, melyben Nikolajevits Iván kompromittálva lett, Vorovits gróf egész befolyását, minden barátja pártfogását felhasználta, hogy a cár ő felségétől a büntetés enyhítését kieszközölje, mely talán még súlyosabb is lett volna. Utolsó barátja volt az, akit végső akarata teljesítésével is megbizott, az aki utja első lépéséig elkísérte.

A vádlott egy szóval sem mondott ellent, de arcára leirhatatlan kifejezés ült, melybe mintha büszke megvetés is keveredett volna.

E pillanatban egy szolga lépett a birák székei mögé s valamit sugott az elnöknek.

Masiliky pópá, a könyörületessége és jámborsága révén egész Pétervárott ismert lelkész jelent meg épen a törvénykezési palotában. Azt mondta, hogy egy levelet jött átadni, mely az esetet teljesen meg fogja világítani.

— Vezesse a pópát a szobám melletti szalonba és hozza el a levelet.

Egy levelet hozott be a szolga. Az elnök feltörte és halkan olvasta:

»Elnök Ur!

A halál küszöbén s a mellettem levő gyóntató atya befolyása alatt meg akarom vallani egy bűnömöt. Ez a körülmény talán világosságot, igen nagy világosságot

Közgazdasági állapotaink.

— Barcsi levél. —

A vetések állása. Nemcsak mi somogyiak és baranyaiak, hanem az egész ország gazdaközönsége bizonyos aggódó reménységgel néz a már rövid idő múlva bekövetkezendő aratás elé. Mert annyi bizonyos, hogy még egy olyan rossz termést, minő volt a tavalyi, szegény népünk, a mely amugy is elég súlyos megpróbáltatásnak volt kitéve az utóbbi esztendőben, nem bírta ki.

De hála az égnek, a kilátások nem rosszak, s ha elemi csapások reményeinket tönkre nem teszik, a legjobbat várhatjuk.

Igaz, hogy mostani időjárásunk meglehetősen szeszélyes, nap-nap után eső és vihar, sok helyen jégeső, menydörgés és villámlással van napirenden. Az eddigi esőzés ugyan még nem volt kárára a vetéseknek, melyek amugy is nélkülözték a száraz tél következtében a földi nedvességet és így ennek következtében szépen gyarapodtak is, de azért már elkelne egy kis éltető és állandó meleg napsugár is.

Mindazonáltal majd az összes mezői munkálatokkal végeztek a gazdák, a burgonya is el van vetve, s most már csak a tengerin a sor, mely azonban Szent-György napjáig szintén földbe kerül. A dohány-palánta is rendbe van hozva, a szőlők pedig mindenütt megmetszve.

A tavaszi vetések kivétel nélkül jól kelnek, erőteljesek és általában véve szép zöld színűek.

A legelők, rétek és mesterséges takarmányfélék is, kivéve, a hol az egerek kárt okoztak, jól indulnak és fejlődnek.

A buzavetések bokrosodnak és szép haragos zöld színben mutatkoznak.

A rozs azonban több helyen megritkult és itt-ott ki is veszett, de általában jól áll; ebben

azonban némely vidéken a legtöbb kárt okozott az egér és hörcsög.

Az őszi árpa aránylag legjobban áll.

A repce azonban igen szenvedett, a mi van, az gyenge és közepes.

A gyümölcsfák szépen virágoznak és ha a folytonos nagy szelek és esetleges éjjeli fagyok kárt nem okoznak, majd bőségesen lesz az idén gyümölcs, és ez igen üdvös lenne, mert ebből is szépen pénzel a földműves.

Együttvéve az egészet: baj még eddig nem igen van, sőt méltán a legjobb reménységgel nézhetünk a jövő elé.

Állattenyésztés. A szépen viruló és zöldelő mezők következtében a lábas jószág már vigan legel odakint, megszabadult az istállófüledt és nehéz levegőjétől. Betegségről nem igen hallani, általában jól telelt ki minden jószág.

A sertésvész is engedett; s ha véglegesen le tudnánk e nyavalyát rázni az állatállományról, sok és nagy gondtól mentenénk meg ezzel a gazda népet.

A sertések létszáma a nagy csapás következtében nagyon megapadt, a megmaradt keveset azonban nagyon szedik össze az ország minden részéből érkező sáfárok és meglehetősen jó árt fizetnek a sovány süldőkért.

A hizlalo azonban meglehetősen üresen áll; alig van benne 3—4000 darab sertés.

Nem is csoda, ha kevesen mernek a hizlalásnak neki fogni; mert bizony drága a sovány sertés, drága a takarmány és mégis alig fizetik a kész, kövér állatot jobban, mint máskor.

Kereskedelmi forgalom. Ez hosszú szünet után nagyon megélénkült, egyre-másra érkeznek a megrakott uszályok. Legnagyobb része az al-Dunáról jön; Romániából, Bulgáriából, sőt Oroszországból is jön áru nap-nap után. Ebből látszik, mily mérhetetlen súlyos csapás

volt a tavalyi rossz termés; alig van készletünk hazai áruból; tisztán reá vagyunk szorulva a külföldre.

Azért Isten mentsen meg attól, hogy ezidén is újból rossz termésünk legyen, mert ez oly válságos csapás lenne, a melyet alig tudnánk kiheverni, méltán rettegünk hát azoktól a következményektől, melyek egy újabb rossz termés nyomában járnak.

Művészet, irodalom.

○ A mi színészeink miatt. A pécsi színtársulat most Szombathelyen működik. És a mi színészeink miatt az ottani újságok már veszekednek. Erre mutat az a kirohanás, melyet »Szent színházi kritikus« címen a »Vasvármegye« című lap intéz a klerikális »Szombathelyi Ujság« kritikusa ellen, megírva — a la Arizona Kicker az alább következőket:

»Szombathelyi Ujság« című ultramontán lapjaink legutóbbi számában valami provinciális legény szenved a tudós esztétikust és avatott műbíráját. — Előzőnk selejtes megjegyzéseivel és tanácsaival a színtársulatot, igazgatót és közönséget, noha csak annyi szakértelem lappang a becses káputjában, hogy a töltött káposztát meg tudja különböztetni a dugóhuzótól. — Békén hagynók locsitecskedni őt a művészetek kellemes virányain, ha a társulat egyik kedves és ünnepezt művésznője ellen oly otromba megjegyzéseket nem tesz, melyeket az ép izlés és tisztességes modor érdekében rögtön vissza kell utasítanunk. A kamaszok együgyűségére vall a gyámoltalan dohogás, mely a színpadról való kacsinthatást lobbantja egy oly művésznőnek szemére, kinek születésénél, neveltetésénél és egyéniségénél fogva, olyasmi esze ágába se jut. — A fiatal farizeus egyébiránt nincs tisztában azzal: vajjon a dominikánusok templomában ministrál, vagy a »Szombathelyi Ujság« hasáb-

fog vetni a gyilkosságra, melynek szerzője eredetileg én voltam. A »Semlia i Volia« újság száma, melyeket Komanoff Nikolajevits Iván papirjai között találtak s Szibériába való száműzetését eredményezték, én magam csempésztem az örület egy pillanatában a dolgozó szobájába. S hogy megboszuljam magam Vorovits árulásán, Komanoff Nikolajevna Xenianak őt neveztem meg, mint a gyilkos tett szerzőjét.

Ha Komanoff Ivanovits Pierre csakugyan elkövette a gyilkosságot Velencében, az a gondolat birhatta rá, hogy Vorovits idézte elő atyja száműzetését és halálát. A gyilkosság vádjá ugyanaz marad, de ime enyhítő körülmény, hogy a gyilkos csak atyja feldult életét akarta megboszulni!

X. Fedorovna Nathalia.

— Ez csakugyan leleplezés, mely világosságot vet az esetre, gondolta magában az elnök.

A bíró most már megértette azt a kicsinylő, ironikus mosolyt, mely a vádlott ajkán ült, mikor e szavakat hallotta: »Vorovits apjának legjobb barátja volt.«

— Nathalia Fedorovna áruló tetteivel élete derekán semmisítette meg a rendőrség főnökét, fontolgatta magában tovább az elnök. De ebből a körülményből megvilágosan az következik, hogy csakugyan Nikolajevits Iván a bűnös, amint az áldozat utolsó perceiben állította. Mialatt lelőtte, nemcsak az a cél lebegett előtte, hogy a nihilizmust a legféltettebb ellenségtől megmentse. De egyáltalán gondolt-e arra? Majd a haditörvényszék megállapítja. E percben csak személyes bosszúról van szó. Az értelmi szerző, Nikolajevna Xenia és Ivanovits Pierre semmiféle elővigyázatossági szabályt nem hagytak figyelmen kívül, hogy tervök sikerüljön. Csak elővigyázatosság-

ból hallgatta el Chypre Montaigout Velencében nemzeti-ségét. Vorovits elejétől fogva gyanakodott volna egy Komanoffra. Mielőtt az esküdtek tanácskoznának, megfogom nekik e levelet mutatni. Befolyással lehet a vádlott sorsára.

Közben új kérdéseket intézett az elnök, melyekre a vádlott egyszerűen, méltóságos rövidelességgel válaszolta:

— Vorovits gróf gyilkosa nem én vagyok!

Végre kimerülve a fáradtságtól, türelmes mozdulattal szólott:

— Tessék a bíróságnak saját belátása szerint itélni: én egy szót sem beszélek többet!

A szolga ismét megjelent s egy névjegyet tett az elnök elé az asztalra. Néhány ceruzával írott sor állott rajta: Vorovits grófkisasszony kérte az elnököt, hogy kegyeskedjenek őt meghallgatni.

— Óh, a szerencsétlen! gondolta ez, mialatt egy pillantást vetett a vádlottra. — Ez le fogja sujtani!

Nadia a mellékszobában várt. Azt a rövid néhány hónapot rettegésben, félelemben és megbánásban töltötte, ami erősen leolvasható volt róla. Életének minden öröme, célja eltűnt az apja halálával, semmi sem létezett már, semmi sem foglalkoztatta, csak az a szörnyű vád, mely barátját terheli, holott ő tisztában van ártatlanságáról. Mily küzdelem folyhatott le lelkében, atyjának utolsó akarata s az igazság és szerelem között!

Eleinte nem is értette meg a szavak értelmét: »Könyörgök kérlek ne beszélj, — ezen az áron is meg kell mentenem becsületedet, szerencsétlen gyermek!« De azóta annyit töprenkedett rajta, hogy nagyon is megértette. Mentana hercegnő beszélgetései is — ki őt Pétervárra

jain kontárkodik-e? Effele tapasztalatlanság egyébiránt csak ott lehet a helyén, ahonnan izlés, tapintat és a nők iránt tartozó gyengédség száműzve van! A szent kritikus, ki „kacsintások” ellen fenekedik: látogassa jövőre is buzgón a rózsafüzér közgyűléseit, ott a vénasszonyok pislogó szemének hamvadó sugára bizonyosan nem veszélyezteti majd ingatag erkölceit!

Törvénykezés.

§ Cigányok a törvényszék előtt. Egy egész karaván kitelt volna abból a sok cigányból, a kik tegnap részben a fogságból, részben pedig lakhelyükről, vagy jobban mondva vándorló utjokból összegyűltek a törvényszék épületében és az előtt, kinn az utcán, hogy feleljenek egy egész halmaz lopás elkövetése miatt.

Nagyobbára a múlt év folyamán kutatott a csendőrség több lopás elkövetői után s végre is elfogta a tetteseket egy csomó cigány személyében, a kik csak részben ismerték be a lopások elkövetését, a legtöbbre vonatkozólag, szokásukhoz képest, makacsul tagadtak.

Tegnap a végtárgyaláson sok komikus jelenet fordult elő, de ezenkívül a legnagyobb elvetemültségnek és sülyedésnek jelenségei is szemlélhetőkké váltak.

Négy esetre nézve lehetett teljes bizonyossággal megállapítani a cigányok bűnösségét és pedig múlt év október 11-én *Romanovics* Ferenc szigetvári szücsmesternek a Hernád felé vezető uton haladó kocsijáról elloptak négy darab sárga bőrködmönt harminckét forint értékben.

Múlt év október tizennegyedikén *Falu* Dávid hernádfalui lakos kocsijáról egy csomag bőrt loptak el öt forint ötven krajcár értékben.

Eisner Mór siklósi kereskedőnek múlt évi szeptember hetedikén a daróchalmi bucsun felütött sátorát kivágták és abból háromszáz forint értékű ruhaneműt loptak el.

A múlt évi október hó tizennegyedikén *Kulai* Ferencnek Szent-Lőrinc felé haladó kocsijáról pedig husz kiló szalonnát loptak el tizenhárom forint értékben.

Ezek az eseteken kívül még más tolvajlások elkövetői is minden valószínűség szerint a jelenlegi vádlottak voltak, de bűnösségüket nem lehetett teljesen bebizonyítani s így csak az említett négy rendbeli lopás miatt büntették meg őket.

A banda feje, *Sárközy* József, kiről már tegnapi számunkban megírtuk, hogy a padról lebukva, szivgörcsöt szimulált, mert alakoskodásnak kell venni ezt, nem lévén eddig konstátálva, hogy tényleg szenved az említett betegségekben.

Ez a jeles férfit vadházasságban él *Kolompár* Mária Anna Lulugya cigánynővel s négy gyermekük is van, a mi azonban nem gátolta *Sárközyt* abban, hogy legidősebb gyermekét, egy tizenéves leányt is kedvesévé ne tegye, úgy, hogy ennek a leánynak kis fia egyenlő joggal szólíthatja őt apjának és nagyapjának.

Kovács Mihály és a két *Petrovics* testvér, József és János voltak hű társai a lopások elkövetésénél, a kik különben mindnyájan tagadtak körömszakadtig a tegnapi tárgyaláson is, s mindegyik azt vagdalta az ellene valló társa szemében: „Házsudik mint a kutya!”

A férfiakon kívül még két asszony, *Sárközy* Józsefnek idősebb és ifjabb felesége, segédkeztek a férfiaknak, különösen a lopott holmik értékesítésével foglalkozván a környékbeli falvak és puszták lakossága körében, a kik tegnap szintén a törvényszék elé kerültek orgazdaság vádjával terhelve.

Az egész napot igénybe vevő tárgyalás eredményeként hirdette ki aztán a bíróság ítéletét, melyben az összes elítéltek megnyugodtak *Kovács* Mihály kivételével, kinek állandó lakása van, kupeckedéssel foglalkozik s a kit egyedül hagytak szabadlábon a mai tárgyalásig s egyelőre még most is, a míg felebbezésére a felső bíróságtól ítélet nem érkezik.

Kapott pedig *Sárközy* József három és fél évi börtönt, *Petrovics* József egy évi börtönt, *Kovács* Mihály és *Petrovics* János egyenként kilenc havi börtönt részben lopás, részben orgazdaság többszörös büntette, illetve vétsége miatt.

Csupán orgazdaság vétsége miatt ítélteték el: *Kolompár* Mária Anna Lulugya három havi fogházra, leánya, *Kolompár* Ágnes, két heti fogházra; azok közül, kik a lopott holmikból vásároltak: *Csiga* György, *Csiga* Györgyné, *Szelmin* Mihályné és *Pölöskei* Antalné egy-egy heti fogházra és még tizenöt vádlott egyenként két napi fogházra. Egy nyolcvan éves asszonyt, özvegy *Sebők* Jánosnét, tekintettel hajlott korára, három forint pénzbüntetésre ítélte a törvényszék, mivel azonban a büntetési összeget megfizetni nem tudja, ő is el lesz zárva egy napig.

TÁVIRATOK.

— **Spanyol amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma a c-K i n l e y aláírta a Spanyolországnak szóló hadüzenetre vonatkozó határozatot. A spanyol Karlisták és republikánusok Madridban a spanyol haza integritásának védelmére a kormányhoz csatlakoztak. Számos város felajánlotta a háborúra vagyonát és véréit. Madridban a spanyol kamara mai ülésén kijelentette, hogy a spanyol parlamentnek nem szabad a washingtoni parlament inzultusát viszonozni.

— **Bánffy Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök ma reggel Bécsbe érkezett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 25-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma folytatták a kongrujavaslat részletes tárgyalását.

A harmadik szakaszhoz *Kiss* Albert, *Bartha* Ödön és *Jagics* József módosítást adtak be.

A szakaszt *Jagits* József, mohácsi orsz. képviselő, módosításával fogadta el a Ház.

A negyedik szakaszt, *Meskö* László indítványának mellőzésével, változatlanul elfogadták.

Az ötödik szakaszt egyszerűen elfogadták. *Páder* Rezső és *Várossy* Gyula idevonatkozó indítványait elvetették.

A hatodik szakaszhoz *Thaly* Kálmán, *Makkfalvy* Géza és *Madarász* József indítványoztak módosítást. *Thaly* Kálmán módosítása feletti szavazókat a jegyzők az ellenzék hocholása és derűtsége között olvasták össze. A szakaszt ezután változatlanul fogadta el a többség.

Szerkesztői üzenetek.

Kr. E. Szeged. A regény második folytatását tartalmazó levelet vettük. Kérjük most már a végét is.

Jó magyar. Az az értesülés a szegzárdi „Tolnavármegye” értesülése, mely f. hó 24-diki számában adott hirt arról, hogy a király az idei őszön is el fog jönni Frigyes főherceg karapáncsai erdejébe szarvaslesre. Ha királyunk Pécsre is eljön a honvéddadapródiskola felszentelésére: az minden pécsi embernek büszke öröme lesz; — de még erről most beszélni és írni: csak pusztá kombináció!

Csizmadiát fogtak. Hogy önt is szocialistának nézték, a ki a május elsejére szóló felhívást hordja szét s mikor kikutatták a kezében levő csomagot: abban kaptafát, cipőtalpat és cipőfelsőrészt találtak, — ne vegye zokon. A buzgóság sokszor elragadja a hivatalos közegeket s végre is a mi rendőreink még igazi gentlemanek a fővárosi rendőrséghez képest!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

THURN EMIL

vizsgázott chronometer műorás, ékszerész és látszerész.

PÉCSETT,

Király-utca 1. szám, Bazar-épület.

Ajánlja gazdagon berendezett raktárában levő legfinomabb, művészileg kidolgozott és jól szabályozott

arany és ezüst zsebórákat

legnagyobb raktár legújabb bécsi inga-órákban, remek szekrényekkel; mindennemű ébresztők, párisi terem-órák, iroda- és schwarzwaldi fali-órák gyári árak szerint. Mindennemű órajavítások a legpontosabban eszközöltetnek.

Nálam vásárolt vagy javított órákért több évi jótállást vállalok.

A magyar királyi fémjelző hivatal által hitelesített

ékszerek, arany- és ezüst-tárgyak

nagy választékban és olcsó áron kaphatók: arany és ezüst óraláncok, arany és ezüst jegygyűrűk, arany pecsétgyűrűk, arany és ezüst fülbevalók, mindennemű karperecek stb. A fentnevezett szakmába vágó javítások átvételnek, azok gyorsan és legolcsóbb áron készíttetnek. Régi törött arany és ezüst tárgyak vagy órák a legmagasabb áron cseréltetnek be. — Továbbá ajánlom jól berendezett raktáramat mindennemű **látszerészeti tárgyakban**: ugymint minden szemhez alkalmas és kellemesen ülő legújabb párisi orrszorítók és szemüvegek, arany, ezüst, álny és egyéb különféle foglalatokban, színházi látszóvevők. Optikai tárgyak: Aneroid légsúlymérők, fürdő, szoba és ablakhőmérők, iránytűk és látszóvevők, orvosi (láz) hőmérők, bor, pálinka, szesz és tejmérők, mérnöki mértékek és fényképezési készülékek amatőrök vagy turisták részére, mindezek a legolcsóbb gyári árban csak nálam kaphatók.

Minden e szakmába vágó javítások gyorsan és olcsó áron!

Vidéki megrendelések postafordultával pontosan eszközöltetnek.

Czipő-üzletemet

Király-utca 22. szám, Vasváry-féle ház, a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom.

Készíték mérték szerint könnyű és tartós férfi, nő és gyermekeczipőket.

Különlegességek színes-bőrű czipőkben.

Fénymázás czipők raktáron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Színes bőrű czipőkhöz kenőcsökből nagy raktár.

Kiváló tisztelettel:

NEGELE FERENC

cipész.

Óriási választék

kész uri és gyermek-
ruhákban.

Legdivatosabb

FELÖLTŐK

készen
vagy méret
szerint.

Mérték
szerinti

uri és

gyermek-
ruhákat készítek

a legizlésebb és
legdivatosabb kivitelben.

A legolcsóbb ártól felfelé!

Számos megrendelésért esd

Frimm Jakab férfiszabó
Pécs, ferencziek-utca 8. szám.

Gara és Társa

a magy. kir. szabad. osztálysorsjáték főelárusító

Budapest, Károly körút 11.

A nagy m. k. osztálysorsjáték első osztályának húzása május hó 11. és 12-én lesz. Ezen hat osztályból álló sorsjátéknál ismét több milliót fognak nyerni. Az első osztályu tervszerű betét

egy egész sorsjegyért 6 frt —. —.
egy fél sorsjegyért 3 frt —. —.
egy negyed sorsjegyért 1 frt 50 kr.
egy nyolczad sorsjegyért — 75 kr.

Rendelményeket azonnal eszközölünk.

Gara és Társa, a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusító

Budapest, Károly-körút 11.

Dr. HÖGYES-féle

az egész világon szabadalmazott hygénikus asbest talpbatét.

Egy találmány, mely hosszas kísérletek és fáradságok eredménye hivatva van, hogy az emberi test leglényegesebb részét megóvja a meghűléstől. Nincs többé tyukszem, bőrkeményedés, lábfeltörés, lábégés, meg van védve hideg vagy meleg és lábizzadás ellen az, ki cipőjét Dr. Högyes-féle szabadalmazott Asbest talpbatéttel látja el. Csúszban szenvedőknek és köhögésre ingerülteknek megbecsülhetlen értékű.

Az asbest talpbatét kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Ára páronként 1 frt 20 kr. gyermekeknek 60 kr. Szétküldés csakis utánvétellel. Felvilágosítások és prospectusok ingyen. Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI. Szív-utca 18.



100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Ezen sorsjáték 6 osztályra osztott
össznyereménye a következő:

	korona		korona
1 jutalom nyeremény	600,000	1 nyerem. á	25,000
1 nyeremény	400,000	7 » »	20,000
1 » »	200,000	3 » »	15,000
2 » »	100,000	31 » »	10,000
1 » »	90,000	67 » »	5000
1 » »	80,000	3 » »	3000
1 » »	70,000	432 » »	2000
2 » »	60,000	763 » »	1000
1 » »	40,000	1238 » »	500
5 » »	30,000	90 » »	300

31700 nyeremény á 200 kor. 3900 nyeremény á 170 kor. 4900 nyeremény á 130 kor. 50 nyeremény á 100 kor. 3900 nyeremény á 80 kor. 2900 nyeremény á 40 kor., összesen

50,000 nyeremény
13.160,000 korona összegben

A most befejezett első sorsjátékban több nagy nyeremény között a **60,000** korona a 69.686 számra, a **600,000** korona a 23.772 számra nálam nyeretett és általam fizettetett ki, így tehát jogosan főárudám a legszerecsésebbnek nevezhető.

BIHARI EDE

Magy. kir. szabadalmazott
osztálysorsjáték

főelárusító helye.

Elküldök utánvétellel vagy a betétösszeg előleges beküldése ellen (postautalvánnyal vagy ajánlott levélben)

I. osztályu eredeti sorsjegyet

egy egész 6.— frt egy fél 3.— frt egy negyed 1.50 frt egy nyolczad —.75 kr.

A hivatalos terv minden megrendelőnek ingyen mellékeltek. A húzásjegyzéket mindjárt a húzás után felszólítás nélkül beküldöm.

Megrendeléseket kérem minél előbb a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítónak

BIHARI EDE

**BUDAPEST,
KEREPESI-UT 20.**

beküldeni.